

בש"פ 1629/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1629/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 18.2.2018 במ"ת
6812-08-17

תאריך הישיבה: י"ח באדר התשע"ח (5.3.2018)

בשם העורר: עו"ד איל שמחוני

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בשבתו כבית משפט לנוער (השופט י' טופף) מיום 18.2.2018 במ"ת 6812-08-17, בגדרה דחה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים ואת בקשתו לשחררו ממעצר, בכפוף לערבויות ובלא תנאים מגבילים.

2. ביום 3.8.2017 הוגש נגד העורר, קטין כבן 15.5 שנים כתב אישום שייחס לו עבירה של ניסיון אינוס והפרת הוראה חוקית. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.6.2017, פגש העורר בחוף הים "אכדיה" בהרצליה, יחד עם שניים מחבריו, את המתלוננת, קטינה כבת 16.5 שנים, ולאחר שחברו של העורר אנס את המתלוננת בחוף הים, ביצע העורר במתלוננת מעשה של ניסיון אינוס. באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, במסגרת חקירת המשטרה את האירוע האמור שוחרר העורר למעצר בית מלא במשך 5 ימים תוך איסור יצירת קשר עם המעורבים האחרים בחקירה, אך העורר הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

3. בדיון שהתקיים בבקשת המעצר המדינה לא התנגדה לשחרור העורר, אך ביקשה להטיל עליו מעצר בית מלא. ביום 4.8.2017 הורה בית המשפט המחוזי לשחרר את העורר בתנאי ערבות שונים ואיסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה. המדינה הגישה ערר לבית משפט זה אשר התקבל באופן חלקי תוך שנקבע כי בנוסף לתנאים שנקבעו בבית המשפט המחוזי, העורר ישהה בבית הוריו במעצר בית חלקי למעט בין השעות 14:00-19:00 (□).

4. ביום 13.8.2017 הגישה המדינה כתב אישום מתוקן, וביקשה בשנית לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה טענה המשיבה כי העורר הפר את תנאי שחרורו פעם נוספת. בית המשפט המחוזי קבע כי תנאי השחרור שנקבעו בבש"פ 6269/17 לעיל יעמדו בעינם לעת עתה, והורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר. ביום 28.8.2017, לאחר קבלת התסקיר, קבע בית המשפט כי העורר ישולב בכפר הנוער "בית חגי", שם ישהה החל מיום 3.9.2017 למשך 90 יום.

5. נציין בתמצית כי שהותו של העורר התאפיינה בהעדר שיתוף פעולה, הפרות משמעת, בריחות ונקיטה באלימות כלפי הצוות. ביום 2.11.2017 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, ולאחר שהעורר ביקש להשתלב שוב בפנימייה והבטיח לשמור על כללי המקום החליט בית המשפט לתת לו הזדמנות לתקן את אורחותיו והורה על קליטתו מחדש בפנימייה. אלא שעל אף האמור, שילובו בפנימייה היה רווי בריחות ואי-התייבבות חוזרים ונשנים עד שבהחלטת בית המשפט מיום 28.11.2017 נקבע כי עליו להתייבב בפנימייה וייאסר עליו לצאת לחופשות עד ליום 13.12.2017. אלא ששוב העורר לא התייבב בפנימייה, ולכן בלית ברירה הורה בית המשפט ביום 30.11.2017 על מעצרו המלא. עם זאת נקבע בשולי ההחלטה כי ככל שתוגש בקשה לשחרורו של העורר לחלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני בליווי פיקוח אנושי אשר יאין את מסוכנותו, בית המשפט יידרש לעניין בכל עת.

6. בהחלטה נוספת מיום 9.1.2018, לאחר שהוגש תסקיר נוסף בעניינו ממנו עלה כי העורר התנגד להפנייתו מהמעצר למסגרת טיפולית אחרת, קבע בית המשפט כי ההחלטה על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו תעמוד בעינה.

7. העורר הגיש ערר על החלטה זו. ביום 30.1.2018 דחה בית משפט זה (השופט ד' מינץ) את הערר בהחלטה מפורטת (בש"פ 520/18 פלוגי נ' מדינת ישראל (30.1.2018)).

8. ביום 22.1.2018, לאחר משא ומתן ממושך והליך גישור הושג הסדר טיעון בין המדינה לעורר אשר

במסגרתו הודה העורר בכתב אישום מתוקן בו הומרה עבירת ניסיון האינוס לעבירה של מעשה מגונה בכוח. ביום 31.1.2018 הודה העורר בפני בית המשפט בעובדות כתב האישום המתוקן, וניתנה הכרעת דין בה נקבע כי העורר ביצע עבירה של מעשה מגונה בכוח, והמשך הדיון נדחה לקבלת תסקיר ולטיעונים לעונש ליום 24.5.2018.

9. עקב האמור הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים. ביום 18.2.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי אמנם כתב האישום תוקן לקולה, אך עדיין כולל בתוכו עבירה שאין להקל בה ראש. בית המשפט הוסיף כי לאור התנהגות העורר, הוא מתקשה לתת בו אמון מחודש הנדרש על מנת לשחררו ללא תנאים מגבילים. עם זאת, קבע בית המשפט כי שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעודכן בעניינו של העורר, אשר יבחן את השחרור לחלופה חוץ ביתית, וזאת עד ליום 4.3.2018.

10. על החלטתו האמורה של בית המשפט הוגש ביום 25.2.2018 הערר שלפני, בו טוען העורר כי טעה בית משפט קמא בכך שדחה את בקשתו לעיון חוזר חרף התיקון בכתב האישום, וזאת בהסתמך על החלטות שניתנו בהתייחס לכתב האישום המקורי, אשר ייחס לעורר עבירה חמורה יותר. לטענתו, ראוי לקבל את הערר ולהורות על שחרורו לאלתר בלי תנאים מגבילים, זאת במיוחד שעה שמדובר בנער צעיר אשר מצוי בפעם הראשונה בחייו במעצר.

11. ביני לביני, ביום 28.2.2018, הוגש תסקיר נוסף בעניינו של העורר, בו צוין בין היתר כי עמדתו המקצועית של שירות המבחן היא שהעורר זקוק ל"חלופת מעצר מוסדית בעלת גבולות ברורים והדוקים אשר ערוכה לטפל בנערים בעלי פרופיל וסטטוס משפטי דומה לזה שלו", וכי נוכח "התנגדותו הנחרצת" של העורר להשמה בחלופת מעצר מוסדית והתעקשותו להשמה שוב ב"בית חגי", אין בידי השירות לבוא בהמלצה לחלופת מעצר בעניינו.

ביום 4.3.2018, לאחר דיון שקיים בתסקיר האמור לעיל, קבע בית המשפט כי בשלב זה אין מקום להורות על שחרור העורר, אך הורה כי שב"ס ידאג להביא את העורר לראיון ב"בית חגי" ביום 6.3.2018, אשר בעקבותיו יגיש שירות המבחן תסקיר משלים, וכי יתקיים דיון בפניו ביום 19.3.2018.

12. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על טענותיו בכתב הערר תוך שהדגיש כי מדובר בקטין המוצא עצמו במעצר, כאשר הדיון בשלב הטיעונים לעונש קבוע לעוד כחודשיים וחצי. נטען כי מוסד "בית חגי" מוכן לקבל את העורר, והעורר מעוניין בכך. לפיכך ביקש בא כוח העורר שלא להמתין לדיון הקבוע בעניינו של העורר ליום 19.3.2018 ולהורות על שחרורו המידי מהמעצר והעברתו למוסד האמור.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי נקודת המוצא היא ההחלטה על מעצר העורר עד לתום ההליכים, ללא חלופת מעצר, אשר אושרה על ידי בית משפט זה אך לאחרונה בבש"פ 520/18. לעורר מיוחסים מעשים חמורים, ובינתיים הודה העורר בכתב האישום המתוקן וניתנה הכרעת דין בעניינו, והדיון לעניין העונש קבוע ליום 24.5.2018. כן הודגש כי בית משפט קמא לא שלל בחינת חלופת מעצר אלא שעד כה התנהגותו של העורר מנעה זאת.

13. אין ממש בערר זה. אכן זהו מצב דברים מצער כי קטין מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח מזה קרוב ל- 3 חודשים, במקום בחלופת מעצר טיפולית הולמת. אלא שהעורר הוא שגרם למצב זה בהתנהגותו, כמפורט לעיל, ובית המשפט נאלץ בלית ברירה להורות על מעצרו. עם זאת בית המשפט לא סגר את הדלת בפני העורר וקבע, כי ככל

שתוגש חלופת מעצר הולמת שתאיין את מסוכנותו, בית המשפט יידרש לעניין בכל עת. בהמשך לכך, כמפורט לעיל, נתבקש תסקיר נוסף והתקיים דיון נוסף בו הורה כאמור בית המשפט כי העורר יובא על ידי שב"ס לראיון ב"בית חגי" ביום 6.3.2018, אשר בעקבותיו יגיש שירות המבחן תסקיר משלים, וכי יתקיים דיון בפני בית המשפט ביום 19.3.2018.

14. בנסיבות אלה אין כל בסיס לערר העורר על ההחלטה בבקשה לעיון חוזר, ולו מהטעם שהליך העיון החוזר בעניינו של העורר טרם הסתיים, וממילא הערר הוא מוקדם ובטרם מוצו ההליכים. יש לקוות כי אכן יימצא בסופו של דבר פתרון הולם שימנע את הצורך בהמשך החזקתו של העורר במעצר, אך הדבר הוא בעיקר בידיו הוא.

15. אשר על כן הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח באדר התשע"ח (5.3.2018).

ש ו פ ט